

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4Nt/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010536
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4320010536.4

Uznesenie

Okresný súd Levice samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci odsúdeného G. T. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí dňa 23.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného G. T., narodeného XX.XX.XXXX v T., trvale bytom J. č. XXX, t.č. v ÚVTOS F. nad R. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 2T 91/2019 z a m i e t a, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený G. T. podal na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp.zn. 2T/91/2019 a navrhol predvolať kolízneho opatrovníka zo Želiezoviec, H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, H. T., nar. XX.XX.XXXX a S. T., nar. XX.XX.XXXX a s návrhom zaslal súdu Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, ktorým poukázal na to, že J. poberala jeho peniaze v hmotnej núdzi. K návrhu odsúdený pripojil Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice číslo spisu:LV1/RIA/SOC/2020/46374-86 zo dňa 30.04.2020, že H. J., nar. XX.XX.XXXX poberá pomoc v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti od 01.01.2004 do 31.01.2010, od 01.08.2011 do 31.01.2013, od 01.03.2015 do 28.02.2017 a spoločne posudzovanými členmi domácnosti boli H. T., H. T., S. T. a G. T.. G. T. bol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ako jednotlivец od 01.04.2011 do 31.07.2011. Zároveň odsúdený predložil kópie poštových poukážok o platení výživného adresátovi H. J. zo dňa 21.02.2011 vo výške 50,-eur, dňa 23.03.2011 vo výške 50,-eur, dňa 21.04.2011 vo výške 50,-eur, dňa 24.05.2011 vo výške 50,-eur a dňa 24.06.2011 vo výške 50,-eur.

Opatrením Okresného súdu Levice sp.zn. 4Nt/65/2020 zo dňa 30.07.2020 bol odsúdenému ustanovený obhajca Mgr. Pavel Vrška.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením s listinnými dôkazmi a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/91/2019.

Odsúdený G. T. na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu na povolenie obnovy konania čo do výroku o vine, pretože bol odsúdený nespravodlivo. Predložil súdu Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice o poberaní dávky v hmotnej núdzi vo výške 51,85 eur, ktorú si však brala H. J. a v ďalšom období s ňou boli už posudzovaní spoločne a aj v tom čase celú sociálnu dávku poberala H. J. spolu s prídavkami na deti. Uviedol, že súdu predložil aj poštové poukážky o platení výživného v roku 2011, ktoré našiel dodatočne a tieto neboli predložené vyšetrovateľovi v prípravnom konaní. Uvedené poštové poukážky sú na čl. 199-200 spisového materiálu sp.zn. 2T 91/2019.

Odsúdený G. T. na verejnom zasadnutí ustúpil od vykonania dôkazu vypočutím svedkyne H. J., kolíznej opatrovníčky a maloletých dcér.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/91/2019 bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019 bol obv. G. T. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti H. T.ovú, narodenú XX.XX.XXXX, H. T.ovú, narodenú XX.XX.XXXX a S. T.ovú, narodenú XX.XX.XXXX a táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 11P/34/2010-32 zo dňa 21.02.2011, právoplatným dňa 01.03.2011, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. H. a mal. H. mesačne vo výške 30 % z aktuálnej sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa k rukám matky H. J., trvale bytom J. č. XXX, v ktorej osobnej starostlivosti sa nachádzajú, a to vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 21.02.2011 a rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/16/2018-49 zo dňa 18.10.2018, právoplatným dňa 13.11.2018, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry S. mesačne vo výške 30 % z aktuálnej sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa k rukám jej matky H. J., a to vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 22.01.2018, svoju vyživovaciu povinnosť si napriek tomu v období od 21.02.2011 doposiaľ, vyjmúc obdobie od 06.08.2017 do 04.12.2017, kedy sa nachádzal vo väzbe, riadne neplnil, nakoľko v uvedenom období uhradil len sumu 561,-eur, čím mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 4930,54 eur za čo mu bol podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 26.08.2019 a dňa 09.09.2019 bol súdu doručený odpor, ktorý obvinený podal proti trestnému rozkazu z dôvodu, že od roku 2011 žili s družkou H. J. v spoločnej domácnosti, mali spoločné príjmy aj výdavky. On poberal invalidný dôchodok vo výške cca 100,-eur a okrem toho na sezónnych prácach zarábala najmenej 150,-eur mesačne, ktorými sumami prispieval do spoločnej domácnosti. Spolu boli posudzovaní ÚPSVR Levice na príspevky v hmotnej núdzi a H. J. poberala aj príspevok na bývanie, ktorý si nechávala pre vlastnú potrebu, hoci režijné náklady zabezpečoval on z jeho príjmov a tieto finančné prostriedky mohla použiť na výživu ich detí. Obvinený následne doručil súdu ďalšie podania, v ktorých poukazoval, že poškodená matka detí H. J. nemohla platiť výdavky na domácnosť, pretože poberala len dávku v hmotnej núdzi a on jej odovzdával svoj invalidný dôchodok aj zárobok z brigád, žili spolu v spoločnej domácnosti od roku 2011 do roku 2017 a predložil súdu poštové poukážky o zaplatení výdavkov spojených s bývaním - za odber elektriky, vody za roky 2012 až 2017, rôzne listinné doklady - kúpnu zmluvu o predaji nehnuteľnosti vo vlastníctve obvineného, výdavkové doklady o vyplatení odmeny obvinenému za prácu, poštové poukážky o platení výživného na mal. deti H. J. za roky 2018 zo dňa 9.5.2018, 13.7.2018, 17.8.2018, 14.9.2018, 19.11.2018, 14.12.2018 v celkovej výške 276 eur, za rok 2019 zo dňa 17.1.2019, 14.2.2019, 27.03.2019, 24.04.2019, 22.5.2019, 20.6.2019, 15.07.2019, 20.8.2019, 26.9.2019, 30.10.2019, 18.11.2019 v celkovej výške 425 eur. Tiež predložil poštové poukážky o zaplatení výživného H. J. za rok 2011 a to zo dňa 21.02.2011 vo výške 50,-eur, zo dňa 23.03.2011 vo výške 50,-eur, zo dňa 21.04.2011 vo výške 50,-eur, zo dňa 24.05.2011 vo výške 50,-eur a zo dňa 24.06.2011 vo výške 50,-eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25.11.2019 obvinený G. T. pred tým ako prokurátor predniesol obžalobu zobral odpor proti trestnému rozkazu sp.zn. 2T/91/2019 späť a samosudca Okresného súdu Levice uznesením zo dňa 25.11.2019 sp.zn. 2T/91/2019 podľa § 355 odsek 8, odsek 9 Trestného poriadku zobral na vedomie späťvzatie odporu, ktorý podal obvinený G. T. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019, doručenému obvinenému dňa 26.08.2019. Trestný rozkaz sp.zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019 sa stal dňa 25.11.2019 právoplatný.

Zo spisového materiálu vyplýva, že v prípravnom konaní bola po zákonom poučení o následkoch krivého obvinenia a krivej výpovedi vypočutá svedkyňa poškodená H. J., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že obvinený G. T., jej bývalý druh bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Levice prispievať na výživu mal. H. a mal. H. sumou rovnajúcou sa 30 % aktuálnej sumy životného minima na jedno nezaopatrené dieťa vopred vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky a túto vyživovaciu povinnosť si neplnil od roku 2011 až do súčasnosti / ku dňu výsluchu dňa 23.7.2019/. Rozsudkom Okresného súdu Levice v roku 2018 bola do jej výchovy zverená dcéra mal. S. a obvinený bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 30 % z aktuálnej sumy životného minima na jedno nezaopatrené dieťa vopred k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca. Obvinený si svoju

vyživovaciu povinnosť neplnil od roku 2011, aj keď od roku 2011 do roku 2017 žili v spoločnej domácnosti, avšak obvinený na spoločnú domácnosť neprispieval a všetok dôchodok prepil. Svedkyňa uviedla, že aj účty za elektriku a vodu platila ona. Predložila vyšetrovateľovi poštové poukážky o zaplatení výživného od roku 2011 a uviedla, že obvinený na zaostalom výživnom zaplatil 20 eur a na bežnom výživnom sumu 591 eur, výška dlhu na výživnom bola okolo 5000 eur.

Z poštových poukážok predložených svedkyňou H. J. bolo preukázané, že obvinený v roku 2018 zaplatil na výživnom 286 eur, v roku 2019 zaplatil 275,-eur. Z tabuliek o plnení vyživovacej povinnosti vyplýva, že obvinený mal v období od februára 2011 do konca júla 2019 zaplatiť výživné na svoje mal. deti spolu 5491,54 eur, zaplatil 561,-eur a dlh na výživnom bol vo výške 4930,54 eur. V spisovom materiály sa nachádza aj Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice o poberaní dávky pomoci v hmotnej núdzi v zmysle z.č. 417/2013 Z.z. H. J. spolu s členmi domácnosti G. T. om, H. T. ovou, H. T. ovou a S. T. ovou.

Obv. G. T. po podaní obžaloby, vydaní trestného rozkazu sp.zn. 2T/91/2019 a podaní odporu proti trestnému rozkazu predložil súdu poštové poukážky o zaplatení výživného v roku 2018, a v roku 2019, ktoré už predložila svedkyňa H. J. v prípravnom konaní a okrem nich predložil aj poštové poukážky o zaplatení výživného za mesiace august až november 2019 v celkovej výške 160,-eur a tiež predložil súdu poštové poukážky o zaplatení výživného v roku 2011 v celkovej výške 250,-eur.

Z Potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice č. spisu LV1/RIA/SOC/2020/50522-258 zo dňa 12.10.2020 predloženého odsúdeným vyplýva, že G. T. poberá pomoc v hmotnej núdzi v zmysle zák.č. 417/2013 Z.z. Od 01.04.2011 do 31.07.2011 bol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi jako jednotliviec vo výške 51,85 eur mesačne. Od 01.08.2011 do 31.01.2013 a od 01.03.2015 do 28.02.2017 bol poberateľom PHN ako spoločne posudzovaná osoba na žiadosti PHN. Pomoc v hmotnej núdzi bola poskytovaná pre príjemcu J. H. spolu s nezaopatrenými deťmi T.ová H., T.ová H., T. S.. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z Potvrdenia ÚPSVR Levice zo dňa 30.04.2020. Z Potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2011 vyplýva, že bola vyplatená G. T.ovi v mesiaci apríl, máj, jún a júl vo výške 51,85 eur.

Z odpisu registra trestov bolo preukázané, že odsúdený G. T. sa doposiaľ 11 - krát dostal do rozporu s Trestným zákonom, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice pod sp.zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania, pretože neboli zistené podmienky na jej povolenie.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že v pôvodnom konaní neboli použité všetky dôkazy, nakoľko odsúdený predložil listinné dôkazy, ktoré nevedel predložiť v pôvodnom konaní, pretože o ich existencii nevedel. Potvrdenia ÚPSVR preukazujú poberanie dávok v hmotnej núdzi a odsúdený má za to, že tieto dávky poberala pani J. a sú náhradou za výživné, ktoré mal platiť. Odsúdený teda nemá platiť výživné nakoľko peniaze dostávala p. J.. Navrhol, aby súd povolil obnovu konania, v ktorom odsúdený preukáže svoju nevinu a rozpor v pôvodnom konaní.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 odsek 1 Trestného poriadku, obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 .

Súd po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy konania po vypočutí odsúdeného, oboznámení sa s obsahom trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2T/91/2019, listinnými dôkazmi dospel k záveru, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré sú tak závažné, že by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a teda zasiahnuť do nezameniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Možno ju povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok v zmysle § 394 Trestného poriadku. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný v zmysle § 396 ods. 3 Trestného poriadku.

Súd skúmal, či dôkazy navrhnuté odsúdeným majú povahu skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a či sú takého charakteru, že by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste odsúdeného. Za skutočnosti skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Skutočnosťou skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a ktorý spravidla bude potrebné preukázať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom je dôkaz, ktorý je nový alebo nebol vykonaný v pôvodnom konaní.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že ods. G. T. v trestnej veci sp.zn. 2T/91/2019 bol trestným rozkazom zo dňa 16.08.2019, právoplatným dňa 25.11.2019 v spojení s uznesením o späťvzati odporu sp.zn. 2T/91/2019 zo dňa 25.11.2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený podal proti trestnému rozkazu odpor a zároveň predložil súdu listinné dôkazy, ktoré mali preukazovať, že s matkou maloletých detí žili v spoločnej domácnosti, poberali dávky v hmotnej núdzi ako spoluposudzované osoby, že platil výdavky na domácnosť, mal príjmy za vykonané práce a tiež predložil súdu poštové poukážky, ktorými preukázal úhrady výživného v priebehu rokov 2011 až 2019. Odsúdený však na hlavnom pojednávaní predtým, ako prokurátor predniesol obžalobu svoj odpor proti trestnému rozkazu zobral späť, súhlasil teda s výrokom o vine a treste a teda sa vzdal práva na prejednanie veci a vykonanie dokazovania na hlavnom pojednávaní. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, ktorá je od 1 roka do 5 rokov, a tento nemožno považovať s poukazom na osobu odsúdeného, okolnosti spáchania skutku a následok za trest neprimeraný alebo nezákonný.

Nezameniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa môže dosiahnuť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, medzi ktoré sa zaraďuje aj obnova konania. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízný princíp, nepreskúmava sa zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste.

V predmetnej trestnej veci odsúdený neuviedol žiadne také nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jeho vine. Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania poukazoval na skutočnosti, ktoré už boli predmetom dokazovania v konaní vo veci pod sp.zn. 2T/91/2019 a predložil listinné dôkazy o skutočnostiach, ktorými argumentoval už po podaní odporu proti trestnému rozkazu, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy /potvrdenia o poberaní dávok v hmotnej núdzi poškodenou a obvineným v roku 2011/. Odsúdený opätovne predložil poštové poukážky o zaplatení výživného v roku 2011 a to v celkovej výške 250 eur, ktoré už tiež predložil súdu potom, ako podal odpor proti trestnému rozkazu, čo vyplýva zo spisového materiálu, teda aj uvedené dôkazy boli súdu známe a nejedná sa o nové skutočnosti alebo dôkazy. Z dôkazov, ktoré boli vykonané v trestnej veci pod sp.zn. 2T 91/2019 bolo preukázané, že

odsúdený si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na mal. deti, ktoré má so H. J., svedkyňa sa vo svojej výpovedi vyjadrovala aj k ich spolužitiu v spoločnej domácnosti počas obdobia, kedy odsúdený svoju povinnosť voči deťom neplnil, na čo súd pri rozhodovaní vo veci prihliadol a jeho dlh na výživnom bol podľa predložených dôkazov za žalované obdobie určený sumou 4930,54 eur. Z poštových poukážok predložených odsúdeným za rok 2011, ktorými mal zaplatiť výživné je preukázané, že poškodenej zaplatil 250,-eur, čím by sa znížila výška dlhu na výživnom na sumu 4680,54 eur, čo však nemá vplyv na výrok o vine, na kvalifikáciu trestného činu a ani na výšku trestu.

Odsúdený teda súdu nepredložil žiadny dôkaz, resp. neuviedol žiadnu novú skutočnosť predtým súdu neznámu, pre ktorú by bolo možné vyhovieť návrhu odsúdeného a povoliť obnovu konania.

Vzhľadom na uvedené súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil dôvody na jej povolenie v zmysle uvedených zákonných ustanovení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do pracovných 3 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice sp. zn. 4Nt 65/2020.

Sťažnosť má odkladný účinok.

O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Sťažnosť môže podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho

vôli, zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plynie lehota vždy samostatne.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, kým sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor. Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tom prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

Uznesenie možno napadnúť pre

- a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,
- b) zřejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

Ak podáva sťažnosť prokurátor, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo obhajca za obvineného alebo vo vlastnom mene, musí byť sťažnosť zároveň odôvodnená.